

РЕШЕНИЕ

№ 776

гр. Пещера, 08.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЕЩЕРА, II ГР. СЪСТАВ, в публично заседание на
единадесети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния
състав:

Председател: Велина Ив. Ангелова

при участието на секретаря Тодорка Т. Даракчиева
като разгледа докладваното от Велина Ив. Ангелова Гражданско дело №
20225240100718 по описа за 2022 година

Предявен е иск по реда на чл.422 от ГПК.

Постъпила е искова молба от „Агенция за събиране на вземания“, ЕАД ,
със седалище и адрес на управление: гр. София, ул.,***,офис сграда-
Лабиринт,ет.2,офис 4,представявано от Изп.директор Ю. Ю. , чрез
пълномощника юрисконсулт Н. против ответника П. Н. П. от гр. Пещера,
в която твърди, че на 14.02.2018 година между „КРЕДИСИМО“ЕАД в
качеството му на кредитодател и П. Н. П. в качеството му на
кредитополучател е бил сключен Договор за потребителски кредит с №
1027808, по силата на който кредитодателя предоставил потребителски
кредит на кредитополучателя, като последният се задължил да върне същия в
уговорените срокове и с уговорената лихва.Сочи още ,че между „Ай тръст“
ЕООД и П. Н. П. е бил сключен договор за предоставяне на поръчителство
във връзка с възникналото облигационно правоотношение между
кредитополучателя и кредитора. На същата дата между „Ай тръст“ ЕООД и
„Кредисимо“ ЕАД бил сключен договор за поръчителство, по силата на
който поръчителят се съгласил да отговаря солидарно с кредитополучателя
по договора за потребителски кредит № 1027808. Поради неизпълнение на
задължението по договора за потребителски кредит от страна на
кредитополучателя същото било изпълнено от солидарно отговорния

длъжник-„Ай Тръст“ ЕООД като заемополучателят не бил възстановил платената сума по договор за заем на своя поръчител. На 23.08.20221 година било подписано Приложение № 1 към Договор за продажба и прехвърляне на вземания /цесия/ ,сключен между „Ай тръст“ ЕООД и „Агенция за събиране на вземания“ ЕАД ,по силата на който вземанията на „Ай тръст“ ЕООД произтичащи от договора за предоставяне на поръчителство от 29.12.2016 година е прехвърлено в собственост на „Агенция за събиране на вземания „ЕАД,ведно с всички привилегии и обезпечения и принадлежности ,включително и всички лихви. Сочи още ,че уведомително писмо с изх.№ УПЦ-П-КРС-АТ/1027808 от 13.09.2021 година е било изпратено с известие за доставяне от ищцовото дружество в качеството му на пълномощник на цедента,а с оглед спазване изискванията на Регламент (ЕС)2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27.04.2016 година относно защита на физическите лица във връзка с обработването на личните данни относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО(Общ регламент относно защитата на данните(ОРЗД)) приложение № 1 се предоставяло със заличени лични данни на физическите лица ,които не участват в настоящия правен спор.

По реда на чл.99,ал.3 от ЗЗД е било изпратено уведомление до ответника за извършената цесия ,което е било получено от ответника. Поради неизпълнение на задължението по договора от страна на длъжника депозирали заявление по реда на чл.410 от ГПК пред РС-Пещера ,въз основа на което било образувано ч.гр.дело №568/2022 година по описа на ПщРС приключило с издаване на заповед за изпълнение. В законоустановения срок е постъпило възражение от длъжника ,което мотивирало правния им интерес да установят вземането си. Моли да се постанови решение, с което се признае за установено, че ответникът П. Н. П. с ЕГН-***** дължи на ищеца :сумата от 1565.47 лева-главница платена на „Кредисимо“ ЕАД по договор за потребителски кредит № 1027808 ,ведно със законната лихва върху тази сума ,считано от депозиране на заявлението за издаване на заповед за изпълнение и изпълнителен лист ;възнаградителна лихва в размер на 175.39 лева ,за периода от 31.05.2018 година до 31.12.2018 година;сумата от 871.31 лева ,представляваща обезщетение за забава ,за периода от 31.05.2018 година до 28.04.2022 година .Претендират се и направените разноси в заповедното производство ,както и разноските в настоящото производство. В подкрепа на

твърденията си сочи доказателства.

В указания от съда срок ответникът чрез процесуалния си представител адв.И. е депозирал писмен отговор ,с който оспорва предявения иск както по основание така и по размер.Твърдят ,че вземането не е било надлежно прехвърлено на „Агенция за събиране на вземания „ЕАД тъй като изначално в полза на „АЙ ТРЪСТ“ЕООД срещу П. Н. П. не е възникнало вземане,поради обстоятелството ,че договорът за поръчителство ,сключен между „АЙ ТРЪСТ“ЕООД и П. П. е изцяло нищожен/недействителен ,поради противоречие както със специалните закони-приложими към договорите за потребителски кредити ЗПК и ЗЗП,така и с общия закон ЗЗД.Считат ,че основният договор за заем е изцяло недействителен-нищожен.Твърдят ,че сключеният договор за предоставяне на потребителски кредит между „Кредисимо“ ЕАД и П. се уреждал по правилата на Закона за потребителските кредити.Същият не отговарял на изискванията на чл.19,ал.1 и ал.2 от ЗПК и по -конкретно на начина ,по който се определял ГПР.Не била спазена и разпоредбата на чл.10,ал.1 от ЗПК.Липсвал и един от задължителните реквизити на договорите за потребителски кредит ,а именно срок на договора за кредит,а самият погасителен план не съответствал на изискванията за такъв съгласно ЗПК.Не била посочена и методиката за изчисляване на референтния лихвен процент.Твърди се още ,че процесният договор за заем е недействителен и поради сключеното към него споразумение за поръчителство ,предоставено от дъщерно дружество на кредитора ,а именно от „Ай Тръст“ ЕООД като при извършена справка в ТР установили ,че едноличен собственик на капитала на дружество Ай тръст“ЕООД е дружеството „Кредисимо“ЕАД.В основния договор кредитодателят едностранно вменил задължение на кредитополучателят да предостави обезпечение за кредита ,като в случай,че не предостави такова ,се задължава да приеме като поръчител „Ай Тръст „ ЕООД ,за което дължи допълнителна такса ,включена изначално в месечните вноски и която практически представлява скрита лихва и която ако бъде включена в ГПР същият би надвишил максималния размер предвиден в ЗПК.Сочи още ,че няма никакви доказателства ,че „Ай Тръст“ ЕООД действително е заплатила каквато й да е било сума на своя принципал „Кредисимо „ЕАД във връзка с процесния договор за поръчителство, поради което считат, че към датата на цесията вземането не е съществувало в полза на „Ай Тръст,, ЕООД, за да

бъде цедирано.Моли да се отхвърли предявения иск. Претендирани са разноски по делото.

Въз основа на събраните по делото доказателства, преценени поотделно и в тяхната съвкупност във връзка с твърденията, възраженията и доводите на страните и при съобразяване с разпоредбите на чл.235 и сл. от ГПК съдът приема за установено следното :

От събраните по делото писмени доказателства : договор за потребителски кредит № 1027808 от 14.02.2018 година,ведно с Общи условия; договор за поръчителство от 14.02.2018 година; Приложение № 1 към договор за поръчителство; Стандартен европейски формуляр за предоставяне на информация за потребителски кредит; уведомление;договор за продажба и прехвърляне на вземания (цесия) от 23.08.2021 година; потвърждения; пълномощно;уведомително писмо,ведно с известие за доставяне;Приложение № 1 от 23.08.2021 година се установява ,че на 14.02.2018 година между „КРЕДИСИМО“АД от една страна в качеството му на кредитодател и П. Н. П. от друга страна в качеството му на кредитополучател е сключен писмен договор ,по силата на който кредитодателят се задължава да предостави на кредитополучателя кредит в размер и при условия посочени в договора при условия ,че заявлението посочено от кредитополучателя е одобрено.Съгласно клаузите на договора кредитополучателят е поел задължение да посочи в заявлението обезпечение на кредитора,което е : **1./банкова гаранция ; 2./да сключи договор за предоставяне на поръчителство с одобрено от „Кредисимо“ юридическо лице(поръчител) като при непосочване на обезпечението кредита ще се считал за неodobрен**

Съгласно договора кредитополучателят погасявал кредита съгласно Приложение № 1-Условия на кредита –неразделна част от договора.В процесния договор в приложение № 1(неразделна част) са посочени следните условия на кредита: общ размер на предоставения кредит от 2000 лева;срок на кредита 10 месеца ;брой погасителни вноски 10;размер на погасителната вноска -233.51 лева;лихвен процент на кредита 35,5%; ГПР-50.00% и общ размер на плащанията от 2335.10 лева като е разписан и погасителен план с посочване на броя на вноските ,размерът на всяка и падежните им дати.

На 14.02.2018 година са били сключени два договора : **1./ Договор за**

поръчителство и 2./Договор за предоставяне на поръчителство като първият договор е сключен между „Кредисимо“ АД, в качеството на кредитор и „Ай Тръст“ ЕООД в качеството на поръчител (като и двете дружества са и финансови институции), по силата на който кредиторът се задължавал по договор за потребителски кредит да предостави на лицето П. Н. П. потребителски кредит в размер на 2000 лева със срок на погасяване до 31.12.2018 година, **след предоставяне на обезпечение за задълженията на потребителя по договора за потребителски кредит под формата на поръчителство, под условие, че подаденото от потребителя заявление за потребителски кредит е одобрено от Кредисимо.**

ПОРЪЧИТЕЛЯТ е включен в оповестения от Кредисимо списък на лицата, от които Кредисимо приема поръчителство за задълженията по отпуснати от Кредисимо потребителски кредити

С втория договор сключен между „Ай Тръст“, ЕООД и П. Н. П. дружеството в качеството на поръчител се е задължило да сключи договор за поръчителство с „Кредисимо“ АД, за да отговаря пред дружеството солидарно с потребителя за изпълнението на всички негови задължения (чл.1, ал.1) по ДПК и за всички последици от неизпълнението, а именно – връщане на предоставената сума по кредита от 2000 лева, възнаградителна лихва, всички дължими разноси, както и задължението за плащане на забава при просрочие на плащанията по договора. Съгласно клаузите на договора за поемане на задължението от поръчителя потребителят му дължи възнаграждение съгласно Приложение № 1 към договор за предоставяне на поръчителство. Видно от приложението възнаграждението е следвало да се издължи чрез 10 месечни погасителни вноски, всяка в размер от 131.33 лева и видно от изготвения погасителен план началната дата на вноските е 31 март 2018 година, а последната дата е 31.12.2018 година.

Съгласно чл. 8, ал. 5 от раздел IV “Възнаграждение” е било договорено „Кредисимо“ АД да приема вместо поръчителя изпълнението на задължението на потребителя за плащане на възнаграждението (по договора за предоставяне на поръчителство) и всички вземания на поръчителя по този договор, както и че в случай, че платената по този начин сума е недостатъчна за погасяване на изискуемите задължения на

потребителя към „Кредисимо“ АД и на задължението на потребителя към поръчителя по този договор ,с внесената сума **се погасяват приоритетно задълженията към поръчителя.**

Установява се още ,че до ответника по настоящото дело е било изпратено писмено уведомление от „Ай Тръст“ ЕООД ,с което същият е бил уведомен ,че по договор за предоставяне на поръчителство ,обезпечаващ договор за потребителски кредит 1027808 от 14.02.2018 година поръчителят е получил искане за плащане от кредитора на следните суми: главница в размер на 1565.47 лева; договорна лихва в размер на 175.38 лева; наказателна лихва в размер на 491.93 лева ; административни разноски за извънсъдебно събиране на дължими суми в размер на 76.08 лева като са определени 5 работни дни за плащане на посочените суми ,след изтичане на който срок поръчителят ще встъпи в правата на кредитора.На 23.08.2021 година е сключен договор за продажба и прехвърляне на вземания /цесия/ ,по силата на който „Кредисимо“ЕАД и „Ай тръст“ЕООД ,прехвърлят на „Агенция за събиране на вземания,,ООД вземания произтичащи от сключени договори за кредитите ,отпуснати при условията на Закона за предоставяне на финансови услуги от разстояние ,Закона за потребителските кредити и Закона за задълженията и договорите ,както и парични вземания ,произтичащи от встъпване на поръчителя „Ай тръст“ ЕООД в правата на кредитора „Кредисимо „ ЕАД по просрочени и неизплатени договори за кредит на физически лица ,сключени между „Кредисимо“ ЕАД като първоначален кредитор в качеството на кредитодател и физически лица в качеството им на кредитополучатели, както и вземания за възнаграждения по договорите за поръчителство по тези потребителски кредити, индивидуализирани в Приложение №1. Съгласно приетото по делото Приложение № 1 ищецът по настоящото дело е придобил цялото вземане на „Ай тръст „ ЕООД –поръчител суброгирал се в правата на кредитор срещу длъжник П. Н. П. в размер на главница от 1565.47 лева ;остатък от договорена лихва в размер на 175.38 лева ; остатък от лихва за забава в размер на 501.25 лева ;остатък такси поръчителство в размер на 919.31 лева; ,остатък лихва за забава в размер на 264,70 лева.Видно от останалите писмени доказателства ищецът по настоящото дело е бил упълномощен от „Ай тръст „ЕООД да уведоми всички длъжници по всички вземания ,които дружеството е цедирало (прехвърлило),съгласно договор за продажба и

прехвърляне на вземане (цесия) сключен на 23.08.2021 година.С оглед изпълномощаването до ответника по делото е било изпратено уведомление по реда на чл.99,ал.3 от ЗЗД на адреса посочен в договора с известие за доставяне ,като същото е било връчено на лицето лично срещу подпис на 16.09.2021 година.

Като доказателство по делото е приложено ч. гр. дело № 568/2022 година по описа на ПщРС , от което се установява ,че същото е образувано по заявление на „Агенция за събиране на вземания „ЕАД гр.София по реда на чл.410 от ГПК срещу П. Н. П. от гр.Пещера за издаване на заповед за изпълнение за следните суми : главница в размер на 1565.47 лева; възнаградителна лихва в размер на 175.38 лева,за периода от 30.05.2018 година до 31.12.2018 година ; сумата от 871.31 лева ,представляващо обезщетение за забава ,за периода от 31.05.2018 година до входиране на заявлението в съда ,ведно със законната лихва върху главницата ,считано от депозирание на заявлението в съда до окончателното ѝ изплащане и направените по делото разноски.

Въз основа на заявлението е издадено разпореждане инкорпорирано в заповед № 159 от 29.04.2022 година ,постановена по ч.гр.дело №568/2022 година по описа на ПщРС ,с която е разпоредено длъжникът да заплати на заявителя главница в 1565.47 лева,ведно със законната със законната лихва върху главницата ,считано от 29.04.2022 година до окончателното ѝ изплащане ; възнаградителна лихва в размер на 175.38 лева,за периода от 30.05.2018 година до 31.12.2018 година ; сумата от 871.31 лева ,представляващо обезщетение за забава ,за периода от 31.05.2018 година до 28.04.2022 година ,като за периода 13.03.2020 година до 14.07.2020 година не е начислявана лихва или неустойка и направените по делото разноски в размер на 52.24 лева д.т. и 200 лева възнаграждение на юрисконсулт.В законоустановения срок е депозирано възражение от длъжника и със съобщение от 31.05.2022 година съдът е указал на заявителя за правото му да предяви иск ,за да установи вземането си в месечен срок ,като довнесе и дължимата държавна такса като такъв е предявен на 23.06.2022 година съгласно пощенско клеймо.

За изясняване на спора от фактическа страна е назначена и изслушана съдебно- икономическа експертиза като вещото лице Л.Ц. в заключението си

сочи, че при извършената от него проверка установил, че кредитополучателят по договора за потребителски кредит № 1027808 от 14.02.2018 година П. П. е извършил плащания в полза на кредитодателят „Кредисимо“ ЕАД както следва: на 17.04.2018 година сума в размер на 118.67 лева ; на 16.05.2018 година сума в размер на 118.91 лева; на 15.06.2018 година сума в размер на 236.77 лева ;на 18.07.2018 година сума в размер на 131.66 лева или общо е внесъл сумата от 606.01 лева.Според вещото лице с внесената сума са погасени:лихва за забава в размер на 11.76 лева; договорена лихва от 159.72 лева и главница от 434.53 лева и са останали непогасени: главница от 1565.47 лева; договорена лихва от 175.38 лева. В заключението се сочи, че съгласно представените му от „Ай тръст „ ЕООД данни П. бил погасил следните суми по договор за поръчителство: на 17.04.2018 година сумата от 131.33 лева ; на 16.05.2018 година сумата от 131.09 лева;на 15.06.2018 година сумата от 63.23 лева и на 18.07.2018 година сумата от 68.34 лева или общо е внесъл сумата от 393.99 лева ,с които платил първите три вноски по договор за предоставено поръчителство като оставала неплатена сума от 919.31 лева. В заключението се сочи още ,че съгласно представеното му извлечение от счетоводната програма на „Кредисимо“ ЕАД към 10.08.2020 година по сметка 499 „Други кредитори“ аналитична партида на клиент П. П. лицето е имало следните задължения: остатък главница от 1565.47 лева; остатък договорена лихва от 175.38 лева; лихва за забава от 491.93 лева и разноски от 76.08 лева като общата сума на задължението е 2308.86 лева.На 10.08.2022 година задължението е било закрито за сумата от 2308.86 лева с основание „Прехвърляне на суми по искане на поръчител Ай тръст“-П. П.“.На вещото лице е било представено извлечение от счетоводна програма на „Ай тръст“ ЕООД по сметка 531 „Вземания от клиенти по претенции „Кредисимо“ партида на клиент П. П. към същата дата и сметката е задължена със сумата от 2308.86 лева с основание „Непогасена сума по договор за кредит П. П.“. На 10.08.2020 година задължението било закрито за сумата 2308.86 лева с основание „Прехвърляне на суми по искане от поръчител „Ай тръст-П. П.“.Според вещото лице за периода от 31.05.2018 година до датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл.410 от ГПК(без периода 13.03.2020 година до 17.07.2020 година) върху неплатените вноски в размер на 1740.85 лева била изтекла лихва в размер на 316.28 лева за периода от 15.07.2020 година до 29.04.2022 година и съответно лихва в

размер на 259.36 лева за периода от 31.05.2018 година до 12.03.2020 година или общо лихвата за двата периода в размер на 575.64 лева .

Заклучението е прието в с.з. и не е оспорено от страните.

Касае се за иск по чл. 422 от ГПК.

Безспорно се установява по делото ,че са налице положителните процесуални предпоставки за предявяване на иска –издадена заповед за изпълнение; възражение от длъжника в законоустановения срок и спазване на едномесечния преклузивен срок, в рамките на който следва да бъде предявен установителния иск.

В производството по иск за установяване съществуване на вземане, произтичащо от сключен между страните договор за заем в тежест на ищеца е да докаже качеството си на кредитор-факта , от който произтича вземането му, както по основание, така и по размер ,в случая валидно сключен договор за заем, както и че е изпълнил всички свои задължения по договор за заем; че е налице виновно неизпълнение на задължението от страна на ответника и забава на длъжника. При оспорване на иска-ответникът следва да докаже възраженията си за недължимост, респективно частична недължимост.

По делото няма спор, че процесният договор попада в приложното поле на Закона за потребителския кредит –ЗПК.

Съгласно легалното определение в чл. 9, ал. 1 от ЗПК договорът за потребителски кредит е договор, въз основа на който кредиторът предоставя или се задължава да предостави на потребителя кредит под формата на заем, разсрочено плащане и всяка друга подобна форма на улеснение за плащане, с изключение на договорите за предоставяне на услуги или за доставяне на стоки от един и същи вид за продължителен период от време, при които потребителят заплаща стойността на услугите, съответно стоките, чрез извършването на периодични вноски през целия период на тяхното предоставяне. Съгласно § 4 от ДР на ЗПК този закон въвежда разпоредбите на Директива 2008/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2008 г. относно договорите за потребителски кредити. Предвид тези разпоредби, следва да се приеме, че договорът за кредит е двустранен, възмезден, консенсуален и формален, при който целта, за която се отпуска сумата по кредита, е релевантна за съществуването на самия договор.

Ответникът в настоящото производство има качеството на потребител по смисъла на чл. 9, ал. 2 ЗПК, а именно- физическо лице, което при сключването на договор за потребителски кредит действа извън рамките на своята професионална или търговска дейност. Макар, че процесния договор да е със срок на погасяване до 10 месеца дължимите по кредита разходи за лихва и обезпечение не могат да се приемат за незначителни, съпоставени със стойността на предоставената в заем сума, което да изключи приложението ЗПК по арг. на чл. 4, ал.1, т. 6. Като потребител ответникът разполага и със защита срещу неравноправни клаузи, предвидена в Глава Шеста на ЗЗП, за които съдът следи служебно и които следва да се преценяват при основателността на иска. По отношение на действителността на договорите за потребителски кредити, приложими са специалните и разпоредби на чл. 22 ЗПК. Процесният договор за заем съдържа изискуемите от закона реквизити. Посочен е общия размер на кредита /т. 3 от Приложение № 1 към договора/ и условията за усвояването му / т.7/, фиксиран е лихвен процент ; годишният процент на разходите по кредита /т. 8 от Приложение № 1/. В представеното Приложение № 1 е посочено също размерът, броя и падежа на задължението. Потребителят е информиран за правото му да получи от заемотателя информация за извършените и предстоящи плащания, както и за оставащите дължимите суми при предсрочно погасяване на главницата, за правото му да се откаже от договора и срока, в който може да бъде упражнено /чл. 4 от Общите условия по Договора за кредит/. Що се отнася до уговорките относно размер на възнаградителната лихва и ГПР, следва да бъде отбелязано, че в договора е посочен лихвен процент от 35.05% и годишен процент на разходите в размер на 50%.Съгласно чл. 11, ал. 1, т. 9 от ЗПК договорът трябва да съдържа лихвеният процент по кредита, условията за прилагането му и индекс или референтен лихвен процент, който е свързан с първоначалния лихвен процент, както и периодите, условията и процедурите за промяна на лихвения процент; ако при различни обстоятелства се прилагат различни лихвени проценти, тази информация се предоставя за всички приложими лихвени проценти. Методиката за изчисляване на референтния лихвен процент е съгласно чл. 33а ЗПК, а съгласно чл. 11, ал. 1, т. 10 ЗПК годишният процент на разходите по кредита и общата сума, дължима от потребителя, изчислени към момента на сключване на договора за кредит, като се посочат взетите предвид допускания, използвани при изчисляване на

годишния процент на разходите по определения в приложение № 1 начин. Видно е, че изискване за посочване на конкретна методика за изчисляване на лихвения процент се изисква само при договори с променлив лихвен процент, като условие за действителност на договора. По аргумент от чл. 9 и сл. от ЗПК – специален закон, изготвен с цел защита правата на потребителите, допускащ договаряне на лихви при предоставяне на заеми, следва, че това не е клауза, която да противоречи на добрите нрави, в противен случай не би било допустимо изобщо начисляване на възнаградителна лихва. Тази клауза не попада и в някои от дадените в ЗЗП, определения за неравнопоставена клауза. Размерът на дължимата лихва е посочен ясно и разбираемо, към договора се съдържа погасителен план, който показва размера на дължимата месечна вноска, каква част от тази сума представлява дължима възнаградителна лихва. Ако се изхожда от нормата на чл. 19, ал. 4 ЗПК, съгласно която годишният процент на разходите не може да бъде по-висок от пет пъти размера на законната лихва по просрочени задължения в левове и във валута, определена с постановление на Министерския съвет на Република България и чл. 19, ал. 1 ЗПК, съгласно която годишният процент на разходите по кредита изразява общите разходи по кредита за потребителя, настоящи или бъдещи (лихви, други преки или косвени разходи, комисиони, възнаграждения от всякакъв вид, в т. ч. тези, дължими на посредниците за сключване на договора), изразени като годишен процент от общия размер на предоставения кредит, като се има предвид, че към момента на сключване на договора размерът на законната лихва за просрочени задължения в левове (съгласно Постановление № 426 на МС от 18.12.2014 г. за определяне размера на законната лихва по просрочени парични задължения), се съизмерява с основния лихвен процент на Българската народна банка в сила от 1 януари, съответно от 1 юли, на текущата година плюс 10 процентни пункта т. е. възлиза на 10% следва, че не е налице и нарушение на посоченото изискване.

Настоящият състав обаче счита, че договорът за потребителски кредит е нищожен на основание чл. 11, ал. 1, т. 10 вр. чл. 22 от ЗПК, тъй като не е налице съществен елемент от неговото съдържание, а именно годишният процент на разходите /ГПР/ по кредита, тъй като заемът се е обезпечавал с поръчителство, предоставено от „Ай тръст“ ЕООД, като потребителят П. се е задължил да заплаща възнаграждения договорени като месечни вноски в размер на 131.33 лева. Същите са пряко свързани с договора за кредит и

съобразно чл. 19, ал. 1 от ЗПК и § 1, т. 1 от ДР на ЗПК е следвало да бъдат включени при изчисляването на ГПР.

От една страна одобряването на кредита е било обвързано с предоставяне и на обезпечение от потребителя, а от друга страна кредитът е уговорен и се предоставял само и единствено при поръчителство на точно определено трето свързано лице. Нещо повече, тази клауза е уговорена още при сключването на договора между "Кредисимо" АД и потребителя, без да бъде предоставена възможност на потребителя да посочи избран от него поръчител и е абсолютна предпоставка последният да бъде одобрен за получаване на заема.

Доколкото в уговорения ГПР не са били включени всички действителни разходи то съдът намира, че е налице противоречие с императивна разпоредба и договорът за потребителски кредит № 1027808 от 14.02.2018 година е недействителен на основание чл.22 от ЗПК.

Съгласно чл. 23 от ЗПК когато договорът за потребителски кредит е обявен за недействителен, потребителят връща само чистата стойност на кредита, но недължи лихва или други разходи по кредита

Сключеният договор за поръчителство е излязъл от присъщата му функция за обезпечаване на заема, като в случая е имал за цел единствено начисляване на допълнителни разходи по кредита.

Основание за сключването му е поставеното от „Кредисимо“ АД условие за приоритетно разглеждане на заявлението за сключване на договор за потребителски кредит. При обезпечаването на кредита с поръчителство обаче длъжникът е ограничен от изискването на чл.4 на Договора за потребителски кредит в правото си да избира кой да бъде поръчител по кредита му и че това може да бъде само предварително одобрено от кредитора юридическо лице/по списък/. Предварително наложената идентификация от кредитора кой може да бъде поръчител по отпускани от него кредити като обезпечение, не отчита интереса на потребителя П. , а само този на кредитодателя, което води до неравнопоставеност в правата и задълженията на страните. В случая правата на потребителя не са защитени, защото той няма свободата и неограничената възможност да избере такъв поръчител, чрез който може успешно да обезпечи задължението си към кредитора и да си учреди с него безплатно поръчителство, доколкото в

конкретния договор за предоставяне на поръчителство, поръчителстването е платено от потребителя на поръчителя „Ай Тръст“ ЕООД с възнаграждение, което е в размер на (10 вноски по 131.33 лева или 1313.33 лева при заета сума от 2000 лева). Посоченият от „Кредисимо“ АД поръчител „Ай Тръст“ ЕООД е финансова институция, вписана в Регистъра на финансовите институции по чл.3, ал.1 от ЗКИ при БНБ- с право да извършва гаранционни сделки като основна дейност и като се посочи по-горе е свързано с кредитора лице. От анализът на доказателствата и клаузите на сключените между страните договори се налага изводът, че потребителят не е имал право на избор на поръчител и възможност за индивидуално договаряне, особено като се има в предвид, че едноличен собственик на капитала на дружеството-заявител е кредиторът на длъжника по договора за кредит, поради което юридическото лице-поръчител /което е предварително одобрено от кредитора/ се явява и свързано с него лице. Това води до значително неравновесие на правата на потребителя и търговеца и не отговаря на изискването за добросъвестност, като лишава длъжника от право на избор и от възможност за индивидуално договаряне. Нещо повече, правните последици от непредставяне на обезпечение, при положение, че потребителят иска такова, води като последица непораждане на действие на договора за потребителски кредит /чл.4 ал.2/. Въпреки „свободният избор“ на потребителя да поиска или не поиска обезпечение, кредиторът поставя приоритетното разглеждане на заявлението на кредитополучателя в зависимост от предоставянето на обезпечението. По такъв начин, без сключването на договора за предоставяне на поръчителство да бъде постановено като условие за сключването на договора за кредит, потребителя се принуждава да го сключи, ако иска да получи заем в кратък срок, което прави клаузата неравноправна. Ето защо съдът счита, сключения Договор за предоставяне на поръчителство между потребителя П. и „Ай Тръст“ ЕООД е сключен в противоречие с добрите нрави и е нищожен.

В настоящия случай обаче от изслушаната съдебно –икономическа експертиза се установи, че е налице осчетоводяване на извършено от двете дружества прихващане на вземания, поради което настоящият състав приема, че е настъпил погасителния ефект на извършеното между кредитора и поръчителя прихващане.

Доводите на ответника във връзка с факта, че кредиторът е собственик на

капитала на дружеството- поръчител не се споделят от съдът доколкото се касае за отделни юридически лица, със самостоятелна правосубектност, които при липса на законова забрана могат да встъпват в договорни правоотношения помежду си и да изпълняват поетите едно спрямо друго задължения, вкл. за плащане на парични суми, съответно –да ги прихващат.

С оглед приетата по-горе недействителност при условията на чл.22 от ЗПК кредитополучателят дължи връщане само на чистата стойност на кредита и в полза на ищеца е възникнало вземане само на остатъка от неиздължената от кредитополучателя чиста сума по кредита.

В предвид на изложеното съдът следва да постанови решение, с което да уважи предявения иск до размера на сумата от 1000 лева-главница; обезщетение за забава в размер на 575.64 лева, за периода от 31.05.2018 година до 29.04.2022 година (с оглед заключението на вещото лице), както и разноски по ч.гр.дело № 568/2022година по описа на ПщРС в размер на 52.24 лева и възнаграждение на юрисконсулт в размер на 200 лева.

В тежест на ответника следва да се възложат и направените от ищеца разноски в настоящото производство в размер на 52,24 лева д.т. и възнаграждение на вещо лице в размер на 200 лева.

Водим от горните съображения, Пещерският районен съд

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по отношение на **П. Н. П. с ЕГН ******* от гр. Пещера, ул. “****”, че „Агенция за събиране на вземания“ **Е А Д** със седалище и адрес на управление гр.София,бул.“****”, ****, представлявано от Изп. директор Ю. Ю. чрез юрисконсулт Н. има **валидно и изискуемо вземане срещу него в размер** от сумата от 1000 лева-главница, ведно със законната лихва върху нея считано от 29.04.2022 година до окончателното ѝ изплащане; обезщетение за забава в размер на 575.65 лева, за периода от 31.05.2018 година до 28.04.2022 година както и разноски по ч.гр.дело № 568/2022 година по описа на ПщРС в размер на 52.24 лева и възнаграждение на юрисконсулт в размер на 200 лева.

ОТХВЪРЛЯ иска на „Агенция за събиране на вземания“ **ЕАД** против **П. Н. П.** за признаване за установено по отношение на **П. Н. П.**, че

Агенция за събиране на вземания“ ЕАД има валидно и изискуемо вземане срещу него представляващо главница в размер на 565.47 лева; лихва в размер на 175.38 лева, за периода от 31.05.2018 година до 31.12.2018 година и сума в размер от 295.66 –обезщетение за забава, за периода от 31.05.2018 година до 28.04.2022 година.

ОСЪЖДА П. Н. П. да заплати на „АГЕНЦИЯ ЗА СЪБИРАНЕ НА ВЗЕМАНИЯ“ ЕАД разноси по 52,24 лева д.т. и възнаграждение на вещо лице в размер на 200 лева.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано пред Пазарджишкия окръжен съд в двуседмичен срок от съобщението на страните.

Съдия при Районен съд – Пещера: _____